

придобивките на живота, но не и отъ удоволствията въ живота.

Какво се разбира подъ думата „удоволствие“? Ще ви приведа нѣколко примѣри, да видите, кое съврѣмениятъ свѣтъ нарича удоволствие. Срѣщате единъ младъ ученикъ, турилъ цигара въ уста, разхожда се самодоволно, пуши. Пушенето е удоволствие, което не помага за развитието на ученика. Виждамъ другъ ученикъ, той пъкъ надигналъ чашка ракия или винце, пие. Казва: азъ пия ракия, защото тя ще стимулира стомаха ми, а отъ това и умътъ ми ще заработи по-усилено. Има редъ учени хора, лѣкари, които прѣпоръчватъ пиене на вино въ малко количество: Природата, обаче, е прѣдвидила само едно питие — водата. Тя казва: „Ако искашъ умътъ ти да бжде бистъръ, ясенъ и да работишъ добръ, трѣбва да пиешъ само вода. Намѣри най-хубавата, най-чистата вода и отъ нея пий!“ Ако искашъ да пушишъ, тя казва: „Ти трѣбва да мислишъ!“ За пушене, за кадене се говори и въ Писанието. Въ Новия Завѣтъ се казва, че молитвите на праведните възлизали нагорѣ като димъ, носени били като въ кадилница. Значи, горение трѣбва да има навсѣкждѣ. Въ този случай, мисълта облагородява ученика. Мисълта на всѣки ученикъ трѣбва да гори! Ученикътъ може да прави разни физически упражнения, може да ри-